DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA SPRAW ZAGRANICZNYCH
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

№ 11 | *Warszawa, dnia 10 sierpnia 1923 roku* | *Rok IV*

123.

A. II. 674.

OKÓLNIK

W SPRAWIE PRZEKAZYWANIA PRZEZ URZĘDY ZAGRANICZNE WPŁYWÓW BUDŻETOWYCH I RÓŻNYCH NALEŻNOŚCI.

Sumy z tytułu dochodów konsularnych, oszczędności budżetowych, opłaty podatku dochodowego od poborów pracowników, oraz wpływów z książeczek paszportowych przekazywane być winny tylko za pośrednictwem banków, które są korespondentami Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej.

Sumy te wpłacać należy na rachunek P. K. K. P. ze wskazaniem, co każde z nich stanowi, oraz, że przeznaczone są dla Centralnej Kasy Państwowej.

Jednocześnie z wpłacaniem sumy do banku należy przesłać dwa jednobrzmiące pisma do Oddziału Kontroli Placówek M. S. Z. i P. K. K. P. w Warszawie ze wskazaniem kiedy, jak suma, co stanowiąca i za pośrednictwem którego banku została przekazana.

Wszelkie inne sumy przekazywane na mocy poszczególnych żądań M. S. Z., lub z tytułu jakichkolwiek rozrachunków podległych M. S. Z. Urzędów, lub wreszcie z tytułu dochodów, które nie zostały wyżej wyszczególnione, przesyłane być winny pocztą kurjerską w porządku wskazanym w instrukcji w przedmiocie ekspedycji poczty wartościowej (Dzien. Urzęd. M. S. Z. dn. 31 stycznia 1922 r. № 4).

Wskazany porządek stosować należy z całą bezwzględną ścisłością, inaczej bowiem powstają trudności w ewidencji i właściwem zarachowaniu sum przekazywanych, co znów powoduje nieład w rachunkowości i zbędną korespondencję w celu wyjaśnienia wynikłych nieporozumień.

Zarządzenię niniejsze nie dotyczy przekazów sum osób trzecich, które nadal załatwiane być winny w myśl obowiązujących w tej sprawie przepisów.

Za Ministra

(—) *Bertoni*

Warszawa, dnia 27/VII 1923 r — Dyrektor Departamentu.

K. III-c. 8000.

124.

OKÓLNIK

W SPRAWIE PODWYŻSZENIA OPŁAT KONSULARNYCH NA WĘGRZECH.

Niniejszym zarządzam podwyższenie mnożnika O. T. K., stosowanego przez Poselstwo R. P. na Węgrzech przy przeliczaniu franka szwajcarskiego na korony węgierskie,—z 30 na 100.

Minister

Warszawa, dnia 5/VIII 1923 r.

(—) M. Seyda.

A. II. 709.

125.

OKÓLNIK

W PRZEDMIOCIE RYCZAŁTOWANIA OPŁAT POCZTOWYCH ZA PRZESYŁKI LISTOWE WŁADZ I URZĘDÓW PAŃSTWOWYCH

Powołując się na Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z dn. 25 maja 1923 r. (Dziennik Ustaw Rz. Pol. № 58 z dn. 12 czerwca 1923 r. poz. 413) Ministerstwo Spraw Zagranicznych wobec licznych wypadków niezrozumienia powyższego Rozporządzenia wyjaśnia wszystkim podległym M. S. Z. Urzędom, co następuje:

1. Zgodnie z § 1 Rozporządzenia Ministra Poczt i Telegrafów z dn. 25. V. 23 ryczałtowej opłacie podlegają zwykłe i polecone przesyłki listowe tylko w obrocie wewnętrznym, a zatem z ryczałtowania opłat pocztowych korzystać może tylko Centrala Ministerstwa Spraw Zagranicznych i podległe M.S.Z. Urzędy w kraju przy nadawaniu zwykłych i poleconych przesyłek do miejscowości, położonych w granicach Rzeczypospolitej Polskiej.

Zgodnie z § 2 powyższego Rozporządzenia Centrala M. S. Z. i podległe M. S. Z. Urzędy w kraju przesyłek listowych przeznaczonych do zagranicy nadawać za opłatą ryczałtową nie mogą i wobec tego winny je odpowiednio ofrankować.

2. Podległe M. S. Z. Urzędy Zagraniczne (Poselstwa, Konsulaty), jako znajdujące się poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej, z ryczałtowania opłat za przesyłki pocztowe, zgodnie z § 1 i § 2 rzeczonego Rozporządzenia, korzystać żadną miarą nie mogą.

3. Podległe M. S. Z. Urzędy Zagraniczne winny zatem przekazywane do Centrali M. S. Z. za pomocą poczty kurjerskiej przesyłki listowe, przeznaczone do rozesłania Urzędom i instytucjom w kraju, przesyłać w kopertach zamkniętych, lecz nieofrankowane i bez żadnych stempli o zryczałtowaniu opłaty — odnośne bowiem stemplowanie tych przesyłek odbywać się będzie w Centrali M. S. Z.

4. Podległe M. S. Z. Urzędy w kraju, jako korzystające z ryczałtowania opłat pocztowych, winny nadawać przesyłki pocztowe zgodnie z § 6 Rozporządzenia Ministra Poczt i Telegrafów z dn. 25 maja r. b.

Za Ministra
(—) *Bertoni*
Dyrektor Departamentu.

Warszawa, dnia 6/VIII 1923 r.

126.

A. I. 4147.

KOMUNIKAT

W dniu 19 czerwca b. r. P. Stanisław Zieliński mianowany został zastępcą Dyrektora Departamentu Administracyjnego z powierzeniem mu kierownictwa sprawami Wydziału Osobowego.

Z dniem 2 lipca wszystkie sprawy powyższe kierować należy do Pana Zastępcy Dyrektora Departamentu Admistracyjnego (V. D. D. A.) i od dnia tego wychodzić będą za jego podpisem.

Za Ministra
(—) *Zieliński*
Wicedyrektor Departamentu

Za Ministra
(—) *Bertoni*
Dyrektor Departamentu.

Warszawa, dn. 28/VI 1923 r.

127.

K. I. 8019.

OKÓLNIK

W SPRAWIE WYSTAWIANIA DOWODÓW OSOBISTYCH I LEGITYMACYJ SŁUŻBOWYCH NA TERYTORJUM WOLNEGO MIASTA GDAŃSKA.

W myśl art. 17 Umowy polsko-gdańskiej z dnia 24.X 1921 roku, począwszy od dnia 16.V b. r., do wystawiania dowodów osobistych i legitymacyj służbowych gdańskich obok Senatu W. M. Gdańska upoważnione jest jedynie nowoutworzone krajowe biuro paszportowe (Landespasstelle) w Gdańsku, pozostające pod kierownictwem Prezydenta policji gdańskiej.

Dotychczasowe biura paszportowe w Wolnem Mieście Gdańsku, a mianowicie przy Prezydjum Policji w Gdańsku, przy powiatowych urzędach (Landrat) powiatów „Danziger Höhe“, „Danziger Niederung“ i „Grosser Werder“ i przy Zarządzie policji w Sopotach zostały z dniem 16.V b. r. zniesione.

Wobec powyższego anuluje się okólnik № 24, umieszczony w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Spraw Zagranicznych № 24 pozycja 195, z dnia 15.XI 22 roku.

Za Ministra
(—) *W. Babiński*
Wicedyrektor Departamentu

Warszawa, dnia 8/VIII 1923 r.

128.

K. III-c. 6382.

O K Ó L N I K

W SPRAWIE POBIERANIA OPŁAT KONSULARNYCH ZA SPÓŹNIONĄ REJESTRACJĘ POBOROWYCH.

Niektóre Urzędy konsularne przy rejestracji wojskowej od osób, które nie zgłosiły się do tej rejestracji w przepisanym terminie pobierają opłatę konsularną, stosując § 47 O. T. K. Opłaty powyższe Urzędy konsularne stosują jako karę za spóźnioną rejestrację, motywując to tem, że spóźniona rejestracja powoduje specjalne czynności konsularne.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych wyjaśnia, że rejestracja wszystkich roczników, nie wyłączając nawet zgłaszających się po upływie terminu, winna być dokonywana bezpłatnie, gdyż na pobieranie opłaty za tego rodzaju czynności brak podstawy prawnej.

Za Ministra
(—) *W. Babiński*
Wicedyrektor Departamentu.

Warszawa, dn. 18/VII 1923 r.

129.

K. II-b. 3551.

O K Ó L N I K

W PRZEDMIOCIE DOKONANIA REJESTRACJI LISTÓW ZASTAWNYCH WILEŃSKIEGO BANKU ZIEMSKIEGO, BĘDĄCYCH W POSIADANIU OBYWATELI RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych zwraca uwagę placówek na treść rozporządzenia Ministerstwa Skarbu z d. 7 czerwca 1923 r., ogłoszonego w „Monitorze Polskim“ № 145 z d. 30 czerwca 1923 r., które zawiera dokładne informacje w sprawie rejestracji Listów Zastawnych Wileńskiego Banku Ziemskiego, będących w posiadaniu obywateli polskich, w szczególności zaś na § 4 tego rozporządzenia, dotyczący terminu prekluzyjnego do zgłaszania podań.

Za Ministra
(—) *W. Babiński*
Wicedyrektor Departamentu.

Warszawa, dnia 20/VII 1923 r.

130.

K. III-c. 6832.

O K Ó L N I K

W SPRAWIE ZWOLNIENIA OD CŁA RZECZY PRZY PRZESIEDLENIU EMIGRANTÓW Z AMERYKI

W uzupełnieniu okólnika № K. III-c. 8677 z dn. 28.X. 1923 roku (Dz. Urzędowy M. S. Z. № 24 z roku 1922) Ministerstwo podaje niniej-

szym do wiadomości i zastosowania okólnik Ministerstwa Skarbu Departament ceł № DC 4408.VI 23 r. z dn. 25 czerwca 1923 roku.

Za Ministra
(—) *J. Gorzechowski*
w z. Wicedyrektora Departamentu.

Warszawa, dnia 10/VII 1923 r.

Załącznik.

MINISTERSTWO SKARBU
DEPARTAMENT CEŁ
L. D.C 4408|II|23

Warszawa, dnia 25 czerwca 1923 r.

OKÓLNIK

W SPRAWIE ZWALNIANIA OD CŁA RZECZY PRZESIEDLENIA REEMIGRANTÓW Z AMERYKI

Do
Dyrekcji Ceł w Gdańsku
„ „ *Lwowie*
„ „ *Mysłowicach*
„ „ *Poznaniu*
„ „ *Warszawie*
„ „ *Wilnie*

Ministerstwo Spraw Zagranicznych pismem z dnia 7 czerwca r. b. L. K. III-c. 4531/23 zawiadomiło, że według relacji Konsulatu Generalnego w Chicago w stosunkach amerykańskich jest rzeczą niemożliwą otrzymanie przez reemigrantów poświadczenia władz administracyjnych, przewidzianego w § 9 poz. 1 rozporządzenia o postępowaniu celnem (Dz. Ust. 11 poz. 64 ex 1921), że przewożone do kraju rzeczy stanowią ich własność i były przez nich zagranicą używane.

Wobec powyższego poleca się Dyrekcji przed załatwieniem odpraw na mocy art. 11. poz. 1 rozporządzenia o taryfie celnej (Dz. Ust. № 51 poz. 314 ex 1920 r.) o zwolnieniu od cła rzeczy reemigrantów z Ameryki uznawać za wystarczające doręczane do spisu przedmiotów przesiedlenia wzamian za wymienione wyżej poświadczenie władz administracyjnych zaświadczenia spisane przez notarjuszów publicznych na podstawie zeznań strony pod przysięgą i zawierające dane co do własności i użytkowania tych przedmiotów zagranicą.

Oświadczenie to winno być zalegalizowane przez właściwe Przedstawicielstwo Rzeczypospolitej Polskiej.

Za Ministra Skarbu
Dzierzgowski
Dyrektor Departamentu Ceł.

131.

K. III-c. 5901.

O K Ó L N I K

W SPRAWIE INFORMOWANIA PODRÓŻNYCH O PRZEPISACH CELNYCH W POLSCE.

Przypominając okólniki № K. II-b. 50494 z dnia 19.XII. 1921 roku (Dz. Urz. M. S. Z. № 2 z 1922 r.), oraz № K. II-b. 5026 z dnia 10.VIII. 1923 r., Ministerstwo Spraw Zagranicznych poleca ścisłe przestrzeganie powyższych okólników z uwzględnieniem późniejszych rozporządzeń wydanych w tej sprawie przez kompetentne władze w kraju, a ogłoszonych swego czasu w „Dzienniku Ustaw" lub „Monitorze Polskim".

Chodzi przedewszystkiem o to, by podróżni byli informowani przez podległe M. S. Z. Urzędy zagranicą o treści rozporządzenia Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu z dn. 11 czerwca 1920 roku o taryfie celnej (Dz. Ust. № 51 poz. 314 z 1920 r., w szczególności art. 11 p. 1) o rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 13 grudnia 1920 roku o postępowaniu celnem (Dz. Ust. № 11 poz. 64 z 1921 roku, w szczególności § 9 poz. 1) wreszcie o rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 31 grudnia 1921 roku w przedmiocie ruchu samochodowego, motocyklowego i rowerowego przez granicę Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. Ust. № 57 z 1922 r., w szczególności § 12 i 13).

Podając powyższe do wiadomości i wykonania, Ministerstwo Spraw Zagranicznych zaleca, by w swych lokalach podległe M. S. Z. Urzędy zagranicą wywieszały na widocznem miejscu streszczenia powyższych przepisów w językach: polskim, francuskim i kraju urzędowania, by podróżni otrzymujący wizy mogli jednocześnie zaznajomić się z odnośnymi przepisami.

Za Ministra

(—) J. Gorzechowski

Warszawa, dnia 10/VII 1923 r. w z. Wicedyrektora Departamentu.

132.

K. III-a. 8376.

O K Ó L N I K

W SPRAWIE ZAOPATRZENIA INWALIDÓW WOJSKOWYCH ZAMIESZKAŁYCH ZAGRANICĄ.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych podaje do wiadomości podległych mu urzędów konsularnych zagranicą, że inwalida przebywający poza granicami Państwa Polskiego ma prawo do otrzymania:

a) renty inwalidzkiej,

b) protezy.

Ad. a) Renta należy mu się przez rok, po upływie zaś roku tylko tylko wtenczas, jeżeli na przebywanie poza granicami państwa ma zezwolenie odnośnej władzy.

Ad. b) Inwalida może być jednorazowo zaopatrzony w jedną protezę kosmetyczną i jedną protezę roboczą (zapasową) na zasadzie i z ograniczeniami art. 39 i 43 Ustawy Sejmowej z dnia 18.III.1921 r. za pośrednictwem polskich Urzędów Zagranicznych, przyczem:

1) zapotrzebowanie na zaopatrzenie w protezę wystawia przedrewizyjna komisja wojskowo-lekarska, przesyłając je do decyzji komisji protezowej, urzędującej z ramienia Departamentu VIII Sanitarnego M. S. Wojsk. Zapotrzebowanie takie zawierać winno: imię i nazwisko inwalidy, rok urodzenia, miejsce zamieszkania, w jakiej armji służył, stopień (%) niezdolności zarobkowej (na jaki czas), czy był zaopatrzony w protezę (kiedy i przez kogo), dokładny opis choroby (kalectwa) i stwierdzenie, że kalectwo wymagające protezowania stoi w związku przyczynowym ze służbą wojskową.

2) Zależnie od orzeczenia komisji protezowej Departament VIII Sanitarny M. S. Wojsk. wyraża swą zgodę na zaopatrzenie w protezę, na koszt Skarbu Polskiego, lub odmawia, o czem zawiadamia odnośny polski Urząd zagranicą. O ile decyzja jest przychylna, Departament VIII Sanitarny podaje jednocześnie do wiadomości maksymalną kwotę, jaka może być inwalidzie zwrócona za zakupione przez niego — na zasadzie zezwolenia — protezy zagranicą.

3) Koszty protezowania zwracane są przez Departament VIII Sanitarny z kredytu przeznaczonego na protezowanie na podstawie przedstawionych rachunków, przyczem suma ulegająca zwrotowi nie może przekraczać cen maksymalnych takichże aparatów (protez) wykonanych w fabrykach i zakładach państwowych w kraju.

Co się tyczy udzielenia pomocy inwalidom — obywatelom obcej narodowości, to o ile inwalidzi ci odpowiadają punktowi d art. 2 ustawy z dn. 18 marca 21 r. (Dz. Ust. R. P. № 23/21 poz. 195), stosują się do nich analogiczne postanowienia wspomnianej ustawy, cytowany bowiem art. 2 należy interpretować w ten sposób, że warunek posiadania obywatelstwa polskiego odnosi się do osób, wymienionych w punktach a, b i c, co się zaś tyczy osób, o których mowa w punkcie d., to warunek posiadania przez nich obywatelstwa polskiego nie jest koniecznym.

Jeżeli chodzi o osoby, służące w wojsku polskiem na podstawie kontraktu, to jeżeli w odnośnym kontrakcie nie zostało wyraźnie przewidziane stosowanie do nich ustawy inwalidzkiej w wypadku doznania przez nich uszkodzenia zdrowia, względnie okaleczenia na skutek służby, mają wówczas do nich zastosowanie postanowienia powszechnej ustawy cywilnej, względnie odnośne postanowienia kontraktowe.

Ponieważ zasadniczo ustawa inwalidzka wymaga, by prawo korzystania z powyższych świadczeń ze Skarbu Państwa opierało się na akcie

superrewizyjnym, przeto aż do chwili sprecyzowania trybu przeprowadzenia superrewizji zagranicą, wykonanie jej pozostaje w zawieszeniu.

W sprawie wspomnianej superrewizji Ministerstwo Spraw Zagranicznych zaznacza, że odnośna instrukcja do przeprowadzenia przedrewizyjnego badania inwalidów zamieszkałych zagranicą w podkomisji wojskowo-lekarskiej została już opracowaną przez Ministerstwo Spraw Wojskowych, wobec czego w najbliższej przyszłości po uzgodnieniu poszczególnych jej punktów przez zainteresowane w sprawie świadczeń inwalidzkich Ministerstwa zostanie wydane przez Ministerstwo Spraw Zagranicznych do placówek polskich zagranicą odpowiednie zarządzenie w przedmiocie superrewizji wojskowo-lekarskiej zagranicą, po urzeczywistnieniu której ostatecznemu wykorzystywaniu ustawy inwalidzkiej nic nie będzie stać na przeszkodzie.

Za Ministra

(—) J. Gorzechowski

Warszawa, dn. 12/VII 1923 r. w z. Wicedyrektora Departamentu.

133.

A. II. 596.

KOMUNIKAT

W SPRAWIE ZMIANY LOKALÓW PODLEGŁYCH M. S. Z. URZĘDÓW ZAGRANICĄ.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych podaje do wiadomości, co następuje:

1) Konsulat Rzeczypospolitej Polskiej w Dyneburgu przeniesiony został z dniem 18 czerwca r. b. do nowowynajętego lokalu przy ulicy Teatralnej № 8.

2) Wydział konsularny Poselstwa R. P. w Rewlu przeniesiony został z dniem 25 maja r. b. do lokalu przy ulicy Luisentaali Tänav № 7.

3) Konsulat Rzeczypospolitej Polskiej w Bukareszcie przeniesiony został z dniem 1 lipca r. b. do nowego lokalu przy ulicy Boulevard Lascar Catargin № 63.

134.

A. II. 517.

SPROSTOWANIE

W Dz. Urz. M. S. Z. № 3 z 1923 r. na str. 47, oraz w Dzienniku Urzędowym M. S. Z. № 6 z 1923 r. na str. 115 błędnie wydrukowano adres konsulatu w Pittsburghu: „49 N. Craig Street Pittsburgh Pa“, zamiast, jak być powinno: „249 N. Craig Street, Pittsburgh Pa“.

135.

A. III. A. N. 1728.

KOMUNIKAT

O PRZYJMOWANIU NA SŁUŻBĘ DO MINISTERSTWA SPRAW ZAGRANICZNYCH.

W myśl rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 7 marca 1923 roku Ministerstwo Spraw Zagranicznych komunikuje: kandydaci do służby w M.S.Z. winni do dn. 15 września r. b. wnieść do Wydziału Osobowego podania o dopuszczenie do służby przygotowawczej. Do podania należy dołączyć: metrykę urodzenia, dowód obywatelstwa polskiego, świadectwo dojrzałości, świadectwo i dyplomy studjów odbytych na którymkolwiek z uniwersytetów krajowych lub zagranicznych, ewentualnie na innych równorzędnych szkołach wyższych, wymienionych w rozporządzeniu Rady Ministrów z dn. 27 lutego 1922 r. (D. U. R. P. № 22 poz. 183), lub w uzupełniających je rozporządzeniach, świadectwo zdrowia, oraz dokładne curriculum vitae.

Kandydaci, których podania zostaną przyjęte, obowiązani będą do zdania egzaminu wstępnego, określonego w §§ 3 i 4 wyżej wskazanego rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 7 marca r. b. O terminie przystąpienia do egzaminu kandydaci zostaną powiadomieni pisemnie.

136.

A. I. 4936.

RUCH SŁUŻBOWY

ZA LIPIEC 1923 R. W CENTRALI M.S.Z. I NA URZĘDACH PODLEGŁYCH.

MIANOWANI:

Natanson Stefan — zastępcą naczelnika Wydziału prasowego M.S.Z. w V stopniu służbowym - z dniem 15 lipca 1923.

Błaszkiewicz Tadeusz — referent M. S. Z. — urzędnikiem VI stopnia służbowego — z dniem 1 lipca 1923.

PZYJĘCI NA PRÓBNĄ SŁUŻBĘ:

Dr. Zaleski Władysław — na służbę prowizoryczną w charakterze sekretarza konsularnego II klasy z przydziałem do Konsulatu R. P. w Pradze — z dniem 5 lipca 1923.

Czwartacki Eustachy — urzędnik kontraktowy Konsulatu R. P. w Medjolanie — na służbę prowizoryczną w IX st. służb. z przydziałem do Konsulatu R. P. w Lille, z tytułem sekretarza konsularnego II klasy, — z dniem 15 sierpnia 1923.

PRZENIESIENI:

Skrzyński Ignacy — sekretarz legacyjny I klasy w Poselstwie R. P. w Londynie—do Centrali M. S. Z.—z dniem 1 września 1923.

Biega Bolesław — referent M. S. Z. — do Poselstwa R. P. w Londynie w charakterze sekretarza legacyjnego II klasy — z dniem 1 września 1923.

Rusiecki Bartłomiej — wicekonsul z tytułem Konsula II klasy w Kopenhadze — do Konsulatu Generalnego R. P. w Monachjum— z dniem 1 września 1923.

Dr. Lisiewicz Adam — wicekonsul z tytułem Konsula II kl. w Brukseli — do Poselstwa R. P. w Kopenhadze, jako kierownik Wydziału konsularnego — z dniem 1 września 1923.

Adamek Józef — wicekonsul w Paryżu — do Konsulatu honorowego w Brukseli — z dniem 1 września 1923.

Neuwelt Alfred — wicekonsul w Monachjum — do Centrali M. S. Z.— z dniem 1 września 1923.

Giżycki Jerzy - naczelnik kancelarji Poselstwa R. P. w Waszyngtonie — do Centrali M. S. Z. — z dniem 1 lipca 1923.

Marzecki Tomasz — sekretarz konsularny II klasy w Charkowie — do Centrali M. S. Z. — z dniem 1 lipca 1923.

Kossowski Józef — urzędnik VIII st. służb. w M. S. Z. — do Konsulatu R. P. w Medjolanie — z dniem 15 sierpnia 1923.

Misik Józef — pomocnik referenta w M. S. Z. — do Poselstwa R. P. w Berlinie w charakterze kierownika kancelarji — z dniem 1 września 1923.

Millerówna Marja — starsza kancelistka Poselstwa R. P. w Berlinie— do Centrali M. S. Z. — z dniem 1 września 1923.

ZWOLNIENI:

Butz Lucjan — p. o. Kierownika Oddziału gospod. w M. S. Z. — na własną prośbę — z dniem 1 lipca 1923.

Knake Janusz — sekretarz konsularny II klasy w Montrealu — na własną prośbę — z dniem 1 października 1923.

DODATEK DO № 11 DZIENNIKA URZĘDOWEGO MINISTERSTWA SPRAW ZAGRANICZNYCH.

STATUT

KOŁA DYPLOMATYCZNEGO W WARSZAWIE.

Art. 1.

W celu zorganizowania współpracy osób działających na polu dyplomacji, podniesienia wiedzy fachowej i stworzenia tradycyj służbowych w zakresie nieobjętym Ustawą o służbie cywilnej, organizuje się stowarzyszenie pod nazwą „Koło Dyplomatyczne“.

Siedzibą Koła Dyplomatycznego jest Warszawa. Terenem działalności Koła jest cały obszar Państwa Polskiego z zachowaniem miejscowych praw o stowarzyszeniach.

Art. 2.

Członkowie Koła Dyplomatycznego dzielą się na członków honorowych, rzeczywistych, oraz na kandydatów.

Członkami honorowymi są wszyscy byli Ministrowie i Wiceministrowie Spraw Zagranicznych z mocy statutu, oraz osoby, które położyły wybitne zasługi dla dyplomacji polskiej, mianowane przez Walne Zgromadzenie na wniosek Zarządu większością $^2/_3$ głosów obecnych.

Członkami rzeczywistymi mogą być w pierwszym rzędzie urzędnicy polityczni Ministerstwa Spraw Zagranicznych, a także inni urzędnicy Ministerstwa Spraw Zagranicznych, urzędnicy innych Ministerstw i osoby postronne, o ile są rzeczowo związani ze służbą dyplomatyczną i, będąc przynajmniej przez rok członkami kandydatami, zostali przyjęci przez Komisję balotującą.

Członkami kandydatami mogą być osoby wyżej wymienione, których odnośne podania zostały przez Zarząd przyjęte. Zarządowi przysługuje prawo odrzucenia podania bez przytoczenia motywów.

W razach wyjątkowych i na mocy specjalnej, jednomyślnej uchwały Zarządu, Komisja balotująca może poddać kandydata balotowaniu bez rocznego okresu próbnego.

Art. 3.

Przestaje się być członkiem Koła Dyplomatycznego:

a) przez wystąpienie po uregulowaniu zobowiązań wobec Koła Dyplomatycznego;

b) wskutek zalegania w opłacie składek członkowskich przez termin ponad 2 lata;

c) Członek zalegający w opłacie składek dłużej niż przez 3 miesiące, traci prawo korzystania z lokalu Koła i brania udziału w Walnych Zgromadzeniach;

c) na mocy orzeczenia Sądu koleżeńskiego.

Art. 4.

Władze Koła Dyplomatycznego stanowią: Walne Zgromadzenie, Zarząd, Komisja balotująca, Komisja rewizyjna i Sąd koleżeński.

Art. 5.

Zwyczajne Walne Zgromadzenie zbiera się raz na rok w pierwszą niedzielę grudnia. Zatwierdza ono budżet na rok następny, udziela na wniosek Komisji rewizyjnej absolutorjum ustępującemu Zarządowi, wybiera nowy Zarząd, Komisję balotującą, Komisję rewizyjną i Sąd koleżeński, mianuje na wniosek Zarządu członków honorowych, decyduje o zmianach statutu, oraz o wszelkich sprawach niezastrzeżonych w niniejszym statucie dla innych władz Koła.

Uchwały, z wyjątkiem wypadków w niniejszym statucie nieprzewidywanych, zapadają większością głosów. Quorum niezbędne dla prawomocności uchwał wynosi 25% członków rzeczywistych.

W razie niedojścia do skutku Zwyczajnego Walnego Zgromadzenia w terminie pierwszym, odbędzie się ono w drugim terminie tydzień później, przyczem uchwały jego będą uważane za prawomocne bez względu na liczbę obecnych.

Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie może być zwołane w każdym czasie z decyzji Zarządu lub na wniosek podpisany przez 25 członków rzeczywistych Stowarzyszenia lub na wniosek Komisji rewizyjnej. W 2 ostatnich wypadkach Zarząd obowiązany jest zwołać Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie najpóźniej w miesiąc po otrzymaniu odnośnego wniosku.

Art. 6.

Każdy członek Koła Dyplomatycznego obowiązany jest brać czynny udział w jego pracach, bywać na Zgromadzeniach, płacić składki, wypełniać sumiennie czynności, któremi zaufanie kolegów go obdarzyło, oraz dbać usilnie o utrzymanie polskiej służby dyplomatycznej na jaknajwyższym poziomie moralnym, fachowym i obywatelskim.

Każdy członek rzeczywisty Koła Dyplomatycznego ma prawo wyboru czynne i bierne do władz Koła, oraz prawo korzystania z jego zbiorów i pomocy naukowych i materjalnych, oraz lokalu, w ramach określonych przez specjalny regulamin klubowy, ustanowiony przez Zarząd.

Członkowie kandydaci mają te same obowiązki i prawa co członkowie rzeczywiści z wyjątkiem prawa bywania na Walnych Zgromadzeniach i prawa wyboru czynnego i biernego do władz Koła.

Art. 7.

Zarząd wybierany przez Walne Zgromadzenie na rok składa się z Prezesa i 7 członków, oraz 4 zastępców, którzy podzielą między sobą czynności.

Prezesem honorowym Koła Dyplomatycznego jest każdorazowy Minister Spraw Zagranicznych.

Zarząd prowadzi wszystkie sprawy Koła Dyplomatycznego, dba o jego rozwój, czuwa nad ścisłem przestrzeganiem niniejszego Statutu i wykonywa uchwały Walnego Zgromadzenia.

W szczególności należy do Zarządu:

1. Kierowanie działalnością Koła Dyplomatycznego.
2. Układanie bilansu, oraz budżetu dochodów na rok następny.
3. Przyjmowanie darowizn i zapisów bezwarunkowych.
4. Przyjmowanie wpływów, wydatkowanie, lokowanie i podnoszenie wszelkich funduszów Koła Dyplomatycznego.
5. Prowadzenie rachunkowości i kasowości Koła Dyplomatycznego.

Do prawomocności uchwał Zarządu, które zapadają prostą większością głosów, wymagana jest obecność przynajmniej pięciu członków. W razie równości głosów głos przewodniczącego przeważa.

Siedzibą Zarządu jest Warszawa.

Art. 8.

Komisja balotująca składa się z 10 członków i pięciu zastępców, wybieranych na rok. Członek Zarządu nie może być jednocześnie członkiem Komisji balotującej.

Do przyjęcia na członka rzeczywistego Koła Dyplomatycznego trzeba uzyskać przynajmniej $^4/_5$ głosów wszystkich członków Komisji. Głosowanie jest tajne. Konieczną jest obecność wszystkich 10 członków Komisji.

Kandydat, który nie uzyskał wymaganej ilości głosów, przestaje być kandydatem na okres 1 roku i dopiero po upływie jednego roku ma prawo zgłosić ponownie swoją kandydaturę.

Art. 9.

Sąd koleżeński składa się z pięciu członków wybieranych na rok. Pierwszy Sąd koleżeński ułoży regulamin Sądu.

Art. 10.

Komisja rewizyjna składa się z 3 członków, wybieranych na rok. Do obowiązków jej należy sprawdzanie rachunków, bilansu i sposobu zarządzania funduszami Koła.

Art. 11.

Dochody Koła stanowią:

1. Składki członków zwyczajnych i kandydatów w wysokości 100.000 marek rocznie. Do czasu ustalenia waluty polskiej zmiana wysokości opłat członkowskich może być uchwalona przez Walne Zgromadzenie i nie pociąga ponownej rejestracji statutu.
2. Jednorazowe ofiary na rzecz Koła.
3. Zapomogi rządowe.
4. Dochód z odczytów, wydawnictw, opłat klubowych, i t. d.

Art. 12.

Działalność Koła Dyplomatycznego, dążąc do urzeczywistnienia celów swych zakreślonych w artykule pierwszym, obejmuje przedewszystkiem:

1. Troskę o rozwój wykształcenia fachowego członków i adeptów do służby dyplomatycznej. Popieranie działalności naukowej w zakresie nauk dyplomatycznych i konsularnych. Urządzanie odczytów i pogadanek z prelegentami krajowymi i zagranicznymi, i t. p.
2. Fundowanie stypendjów na cele fachowe.
3. Gromadzenie materjałów dla historji polskiej dyplomacji.
4. Organizowanie współżycia koleżeńskiego, oraz ułatwianie kontaktu ze światem politycznym krajowym i obcem ciałem dyplomatycznem, na terenie klubu założonego i prowadzonego przez Koło w ramach niniejszego Statutu.

Art. 13.

Rozwiązanie Koła Dyplomatycznego należy do Nadzwyczajnego Walnego Zgromadzenia, które zarazem postanowi większością $^2/_3$ głosów o przeznaczeniu majątku Koła Dyplomatycznego.

Do prawomocności uchwał Nadzwyczajnego Walnego Zgromadzenia wymagany jest udział $^2/_3$ wszystkich członków rzeczywistych osobiście lub przez pełnomocnictwo.

Art. 14.

O zamiarze i powodach rozwiązania Koła Dyplomatycznego wszyscy członkowie winni być powiadomieni piśmiennie przynajmniej na 3 miesiące przed Nadzwyczajnem Walnem Zgromadzeniem, na które w razie niemożności przybycia osobiście każdy członek ma prawo delegować swój głos na piśmie członkowi obecnemu.

Art. 15.

Założycielami Koła Dyplomatycznego są:

1. Jan Woroniecki, Piękna 11-b m. 11.
2. Leon Goldstand, Królewska 6.
3. Czesław Andrycz, Aleje Ujazdowskie 18 m. 4.
4. Juljan Makowski, Krakowskie-Przedmieście 16/18.

PRZEPIS PRZEJŚCIOWY.

Minister Spraw Zagranicznych, jako Prezes honorowy Koła Dyplomatycznego, powołuje z pośród urzędników Ministerstwa Spraw Zagranicznych 30 osób, jako pierwszych rzeczywistych członków Koła Dyplomatycznego, którzy wyłaniają z pośród siebie Komitet Organizacyjny, złożony z 5 osób. Komitet ten po przeprowadzeniu rejestracji Statutu u władz kompetentnych zwołuje pierwsze konstytuujące Walne Zgromadzenie.

Nr. BS. 931/23.

Na zasadzie postanowienia Rady Ministrów z dnia 13 kwietnia 1923 r. którego mocą statut stowarzyszenia p. n. „Koło Dyplomatyczne w Warszawie“ został zatwierdzony, wciągnięto wymienione stowarzyszenie do rejestru stowarzyszeń i związków pod Nr. 879.

Warszawa, dn. 6/V 1923 r.

Minister Spraw Wewnętrznych

(—) Olpiński

Podsekretarz Stanu.

ADRES REDAKCJI I ADMINISTRACJI

DZIENNIKA URZĘDOWEGO M. S. Z.

WARSZAWA, PLAC MAŁACHOWSKIEGO 4, PAŁAC KRONENBERGA II P

ODDZIAŁ ARCHIWALNO-NAUKOWY M. S. Z. TEL. 413-73.

CENA NUMERU MKP 2000.

TREŚĆ: **123. Okólnik w sprawie przekazywania przez Urzędy zagraniczne wpływów budżetowych i różnych należności. 124. Okólnik w sprawie podwyższenia opłat konsularnych na Węgrzech. 125. Okólnik w przedmiocie ryczałtowania opłat pocztowych za przesyłki listowe władz i urzędów państwowych. 126. Komunikat. 127. Okólnik w sprawie wystawiania dowodów osobistych i legitymacyj służbowych na terytorjum Wolnego Miasta Gdańska. 128. Okólnik w sprawie pobierania opłat konsularnych za spóźnioną rejestrację poborowych. 129. Okólnik w przedmiocie dokonania rejestracji listów zastawnych Wileńskiego Banku Ziemskiego, będących w posiadaniu obywateli Rzeczypospolitej Polskiej. 130. Okólnik w sprawie zwolnienia od cła rzeczy przy przesiedleniu emigrantów z Ameryki.** ***Załącznik.*** **131. Okólnik w sprawie informowania podróżnych o przepisach celnych w Polsce. 132. Okólnik w sprawie zaopatrzenia inwalidów wojskowych zamieszkałych zagranicą. 133. Komunikat w sprawie zmiany lokalów podległych M. S. Z. Urzędów zagranicą. 134. Sprostowanie. 135. Komunikat o przyjmowaniu na służbę do Ministerstwa Spraw Zagranicznych. 136. Ruch służbowy za lipiec 1923 r. w Centrali Min. Spraw Zagranicznych i na Urzędach podległych. — Dodatek do № 11 Dziennika Urzędowego Ministerstwa Spraw Zagranicznych: Statut Koła Dyplomatycznego w Warszawie.**

Tłoczono w drukarni Wł. Łazarskiego

Z POLECENIA MINISTRA SPRAW ZAGRANICZNYCH.